



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 53. Carolus II Siciliae Rex in libertatem assertus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII. celebratum erat; anno nempe 1234 octava Julii sub Archiepiscopo Joanne Bosfano, ut suo loco dixi; anno 1251 sub eodem Præsule; an. 1270 Avenione primum sub Bertrando Malferato; an. 1260 Florentini, & alia tria. Archiepiscopus Kostagnus addidit quasdam sanctiones novas, quarum maxime singularem vide. Comperimus infantes multos esse sine baptismo mortuos ob difficultatem inveniendi patres lustricos ortam ex magnis sumptibus, quas isti facere solerent. Quocirca prohibemus, nequis in posterum propter baptismum donet quidpiam, præter unicam albam; puta vestem candidam susceptum e sacro fonte infantem tecturam.

Cang. gloss.
Alba.

§. LIII.

Carolus II. Siciliae Rex in libertatem assertus.

Mense Novembri ejusdem anni 1288 Carolus Salerni Princeps, extincti Sicularum Regis filius natus in carcere, in quo detentus fuerat ab Alphonso Arragonum Rege, emissus est ex pacto Olerone in Bencarnia confecto & conditionibus priore anno acceptis, sed a Papa Honorio repudiatis, nempe ut Siciliam Alphonso relinqueret; ejus pacem cum Papa, Rege Franciæ, & Carolo Valesio

Rayn. n. 16.
Indic. Arrag.

Sup. §. 39.

Valesio procuraret, pro executionis securitate tres filios suos Ludovicum, Robertum, ac Philippum daret obsides, & ipse in carcerem rediret, nisi pactionem intra triennium præstaret. Liber, inquam, dimissus Siciliae Regis titulum sibi coepit adscribere. Principes filii patris locum sublere: atque hac in captivitate Ludovicus inter eos adultior fundamenta jecit illius virtutis eximiae, ob quam postea in Sanctorum numerum relatus est.

Sæcul. XIII.
A.C. 1288.

Sub Natalem Christi Romanam in curiam venere Legati Regis Arragonum Alphonsi, quem Papa 15 Martii citaverat, ut intra sex menses se fisteret. Illi pontificio in senatu excusationes sui Domini proponebant. Dixerat autem, se non teneri rationem reddere factorum patris sui; diu ante mortem hujus Principis possedisse regnum; propterea orare, ut eo tranquille frui sibi liceat; denique sua Ecclesiae obsequia offerre. Papa reponebat: Innocentem esse Dominum vestrum quam maxime vellemus. Sed contrarium demonstrat copias in Siciliam assidue mittendo. Non patitur interdictum ibi observari; & Majoricæ Regis Ecclesiae succurrentis terras invasit. Salerni Principem in fontem detinet; ac nullum regni Arragonii jus habet.

Rayn. n. 14.

n. 13.

Hist. Ecclæs. Tom. XXI.

T bet,

Sæcul. XIII. bet, quippe quod ad Carolum Franciæ
A.C. 1288. Regis fratrem pertinet. Aures tamen
 dabimus Domino vestro, cum venerit, &
 quod æquum erit, adjudicabimus. Pa-
 pa necdum audierat Regis Caroli libera-
 tionem, cujus condiciones rejecit.

§. LIV.

*Scriptum Gregorii Patriarchæ Con-
 stantinopolitani.*

*Pachym. l. 8.
 c. 1.
 Sup. §. 26.
 Damaf. de
 fid. orth.*

Constantinopoli Gregorius Cyprus Pa-
 triarcha justum ostendere suum a-
 gendi modum, & Joannis Vecci exilium,
 præsertim autem volebat aliter, quam
 iste, exponere locum S. Joannis Dama-
 sceni, ubi ait Spiritum Sanctum a Patre
 produci per Verbum. Itaque suadenti-
 bus amicis suis de processione Spiritus
 Sancti scriptum composuit ex eorum sen-
 tentia posteris futurum monumento sa-
 næ doctrinæ suæ, ac erroris inde defle-
 ctentium. Hic tomus (sic enim vocabatur
 a Græcis) in templo recitabatur ex
 suggestu: & ad quodlibet punctum le-
 ctor maxima vocis contentione nomina-
 tim detestabatur illos, quorum errores
 putati condemnabantur. Imperator An-
 dronicus, Patriarcha Gregorius, ac E-
 piscopi huic libello sua subscribere no-
 mina. Idem Clero imperatum: qui
 vero